

Az írásban is kipróbálja magát

Móré-Sághi Annamária gyermekkoráról írt könyvének bemutatója

Móré-Sághi Annamária Gyermekkorom című könyvének bemutatója 2021. június 16-án, szerdán 17 órakor kerül sor a Jelen Ház teraszán. A könyvet Nótáros Lajos és Ujj János mutatja be.

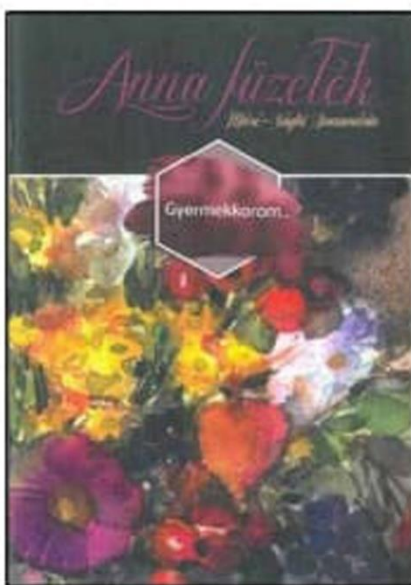
A teljesen színes borítólappal, vaskos füzet fogású kis könyv megjelentetése régi álma volt Sághi Annamáriának. A könyv mottója – Anna-füzetek – is erre utal. Vagyis eredetileg egy több folytatásból álló sorozatot képzelt el Annamária. Íme itt az első: a gyermekkor. Nem volt zökkenőmentes e könyvecske megjelenésének útja. Jó két évvel ezelőtt, karácsony táján, arról adott hírt az újság, hogy hamarosan sor kerül Móré-Sághi Annamária könyvének bemutatójára. Ebből nem lett semmi. Sem a könyvnek és sajnos Annamáriának sem adatott meg, hogy az említett időpontban a közönség elé kerüljön. Annamária súlyosan megbetegedett, amiből csak több hónapos kezelés után gyógyult fel, a könyv

pedig megkezdte a nyomdában. Azután mindezek betetőzéseként megjött a koronavírus. Sorsfordulónak tűnik a mostani bemutató, hisz most már nemcsak azt mondhatjuk el, hogy látszik a fény az alagút végén, hanem megtettük az első reális lépéseket is a művelődés oly áhított szabad és nyílt folytatásának útján.

De térjünk vissza a tárgyhoz. Annamária könyvének cselekményei jó fél évszázaddal ezelőtt szövdnek. Az egykori Aradon és Hegyalján, Kovaszincon, a maihoz képest egészen más világban. Ezt varázsolja vissza, teljesen élethűen a könyv. Az elveszett hegyaljai kisonnattal történő utazásokat, a nyár eleji szelekkel lezajlott kiköltözködések a szőlőshegyi prészázba, a nagymamával, a kutyával és a háztartáshoz szükséges mindenféle limlommal együtt. Nem tudjuk, hogy Annamária gyermekkorában vezetett-e naplót, de gyanítjuk, hogy nem. Annyi év táv-

latából mégis mindenre a legapróbb részletekig emlékszik. A szomszédokra, a gyerekekre, a fákra, virágokra, bogarakra, naplementékre, nyári viharokra, a tehéncsorda alkonyati hazatérésére, a szőlő- és gyümölcszüretre és számos ködbe vesztett szokásra, mondásra, foglalkozásra, viselkedésre. Ha valaki nosztalgizálni szeretne Aradról és vidékéről, feltétlenül olvassa el a könyvet. Nem térünk ki külön az illusztrációra, hisz mindenki számára világos, hogy csakis a legkiválóbb lehet. Végül csak egyetlen mondatban próbálunk összefüggésre mutatni Sághi Annamária kimagasló textilművészi és festői élete és munkája, valamint a könyvében megörökített gyermekkor között: a hegyaljai nyarakon magába szívott csodálatos színeket, fényt, természetet, életet munkáiban utánozhatatlanul vetíti vissza ránk.

FEKETE GÉZA

Könyv az egykori Édenkertről

Móré-Sághi Annamária aradi képzőművész a *Szövegetnek* kulturális folyóiratban egy jó évtizede részletekben közölte gyermekkori nyaralási emlékeit. Arad Hegyalján, Kovászin (Kovaszinon) a családnak volt egy, az aradiak és a helyiek által „kolnának” nevezett borospincéje. Tavasszal a Nagymamát, Annát és öccsét, a szükséges főzőeszközökkel, ágyneművel, világítóeszközzel, kutyával együtt felpakolták egy szekérre, s elindultak a Hegyaljára, ahol eltöltötték a nyarat.

A városi gyermek számára már maga az utazás, a faluba érkezés, a csordogáló patak is egyedülálló élmény volt. Hát még azok a hónapok, amikor a város zajáról, forgalmától távol szabadon csatangolhattak a hegyaljai „libadombokon”. A városi megkötések és tiltások után élvezték a szabadságot. Számukra és a környéken hasonló módon nyaraló gyermekek számára ez volt az

Édenkert. Növényekkel, állatokkal, a friss, fáról szedett gyümölcsökkel, az első beérett szőlővel.

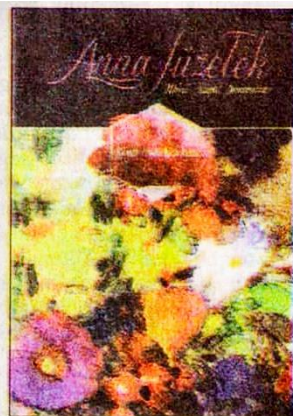
Móré-Sághi Annamária dedikál

Nem csoda, hogy ezek a nyaralások ilyen mély nyomot hagytak a gyermekekben. Ezeket örökölték meg Móré-

Sághi Annamária *Anna füzetek* címmel tervezett könyvsorozata első, *Gyermekekről...* című füzetében. Ennek bemutatóját, többszöri kényszerű halasztást követően, az elmúlt héten tartották meg a Jelen Ház teraszán. A könyvet Ujj János és Nótáros Lajos mutatta be a szép számú közönségnek. Elhangzott: ahhoz, hogy egy ilyen színvonalas könyv megszülethessen, egyrészt ilyen gyermekkori, mély érzelmi gyökerű élmények szükségesek, másrészt a szerzőéhez hasonló íráskészség. Így érlelődött évtizedeken keresztül a könyv, amelyet magas színvonala okából méltán lehet az „irodalmi memoár” kategóriájába sorolni.

Nótáros Lajos arról a három személyről beszélt, akiknek oroszlánrésze volt a megszületésben és megjelenésben. Elsőként Fekete Gézárról, aki magára vállalta az adományok gyűjtését, a nyomdai teendőket, a bemutató

megszervezését. Másodsorban néhai Réhon Józsefről, aki biztatta Annát az írásra, s még az *Ajánlást* is megírta. S végül a szerény, minden feladatot elvállaló, képzőművészként és szépíróként egyaránt kiváló Móré-Sághi Annamáriáról. Ezen képességeit a gyönyörűen illusztrált könyv fényesen bizonyítja.

Az irodalmi délután háziasszonya, **Fekete Réka** egy nagyon szép lírai rész felolvasásával keltette fel az érdeklődést a könyv iránt.